

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਕੇਸੀ ਪੁਰੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਡਾ. ਪਰਦੀਪ ਓਹਰੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2006 ਦਾ CWP ਨੰ. 19018

20 ਦਸੰਬਰ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਅਤੇ 226 — ਪ੍ਰੀ-ਕਨਸੈਪਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994 — ਐੱਸ. 23(2) — ਪੂਰਵ-ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਨਿਯਮ, 1996 — ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 9(1)(4) ਅਤੇ 10—1994 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ—ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ 5 ਲਈ ਹਟਾਉਣਾ। ਸਾਲ—ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ — ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗੈਰ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਐੱਸ. 23(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸੋਧ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 2 ਤੋਂ 5 ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ - ਸੰਭਾਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ - ਕਲਾ। 20(1) ਕਿਸੇ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - S. 23(2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ PNDTA ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 20(1)-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾਈ ਗਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ 9 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ,

7 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ

ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 23(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਸੋਧ ਐਕਟ, 2002 (2003 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 14) ਦੁਆਰਾ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦੋ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ। ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੋਧ ਸੰਭਾਵੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਾਖੜੀ।

(10 ਲਈ)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਸਜ਼ਾ/ਕੈਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ "ਸਜ਼ਾ/ਕੈਦ"। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਸਜ਼ਾ/ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਯਕੀਨ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਲਈ, ਦੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਕੈਦ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਸ਼ਬਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ.

(ਪਰਾ 18)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ।

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ

8.5. ਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1991 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਐਮਡੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ 7 ਨਵੰਬਰ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-4) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰੀ-ਕਨਸੈਪਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'PN[DT ਐਕਟ, 1994'

ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਉਸਨੇ 21 ਅਗਸਤ, 2006 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਓਹਰੀ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਤਿਅਮ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਸੈਂਟਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 9 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਲਪਾ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਤਿਅਮ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਸੈਂਟਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(ਏ)(ਬੀ)(ਸੀ) ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਕਨਸੈਪਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9(1)(4) ਅਤੇ 10 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਿਯਮ, 1996 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮਾਂ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9(1)(4) ਦੀ ਧਾਰਾ 5(ਏ)(ਬੀ)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 23 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ 10 ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ, ਉਸਨੂੰ 24 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਕਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਔਫ਼ੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ 1 ਦਿਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(3) ਇੱਥੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਰਾਜ ਨੇ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ।

(4) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਬਾਅਦ , - ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , - ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ। ਮਿਤੀ 7 ਨਵੰਬਰ, 2005। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(5) ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

"23. ਜੁਰਮ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ। - (1) ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਸਿਸਟ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ

ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਂਦਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕ, ਭਾਵੇਂ ਆਨਰੇਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (2) ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ।
- (3) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਰਟਰੀ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਅਲਟਰਾ-ਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਸਿਸਟ, ਗਾਇਨਾਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਸੋਨੋਲੋਜਿਸਟ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਮਾਹਰ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਦਦ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ 'ਤੇ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਨ। 4 ਉਸਨੂੰ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੈਦ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ
- (4) ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬਖ਼ਸ਼ਰਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ¹ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:-

- (a) ਕਿ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ (ਬੀ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, 9 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਪੋਸਟ ਫੈਕਟੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਟੱਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਟੇਟ iVmedical ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ I ne I r ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ PNDT ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ PNDT ਸੋਧ ਐਕਟ, 2002 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਐਕਟ ਨੰ. 14 ਓ 12003) 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਸਮੇਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ।

14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਸੋਧ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ 9 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ (14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਧਿਸੂਚਿਤ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਦੋ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

- (b) ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ (ਜਦੋਂ ਤੋਂ

ju I ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ, ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਟੀ ਆਰ ਚੈਲੱਪਨ (1), ਜੋ ਕਿ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਪਟੇਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ), ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਉਂਦਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਵਿਭਾਗੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਕਿਸੇ ਅਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਪੀ.ਐਨ.ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ

ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅਧੀਨ:-

12. ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ। -ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਦੋਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ PNDT ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਮ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ-12 ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੋਵੇਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਰੀ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 408 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"7. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ "ਅਯੋਗਤਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ" ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ, ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ

ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਐਕਟ. ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ 'ਤੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (c) ਤੀਸਰਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ (ਬੀ) ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਵਿੱਚ "ਦੋਸ਼ੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, (3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।
- (d) ਕਿ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)।
- (e) ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਧਾਰਾ 22 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਉਂਸਿਲ 1 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ VII ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 22 ਤੋਂ 28 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ "ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ" ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਵਲ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3), ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)

ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ। ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਗੈਰ-ਨਿਆਂ, ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗਤਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 7 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 ਅਤੇ 10 (ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ PNDT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(7) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੱਖਿਅਤ 1 ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ I ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ (ਏ) ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। 9 ਜੁਲਾਈ, 2002, ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਨੰ. 14 ਦੇ 2003 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਭਾਵ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰ (ਬੀ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਵਾਲੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੇਵਲ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਆਦਿ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 23(1) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਈ ਡੀਏਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ. ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ I -C'ounci 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਾਥੀਸਿੰਗ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(9) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ j ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹਟਾਉਣਾ।

ਉਸ ਦੁਆਰਾ 9 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ-ਪੱਤਰ-ਤੱਥ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਟੱਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

(10) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, PN[DT ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ 9 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 24 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ 7 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, PN[DT ਐਕਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 23(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਾਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ। 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ PN[DT ਸੋਧ ਐਕਟ, 2002 (2003 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 14) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ। ਨਿਰਵਿਵਾਦ I y, ਉਕਤ ਸੋਧ ਸੰਭਾਵੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਾਖੜੀ।

(11) ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜੋ uJnder ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। :-

"20. ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ।—(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਐਨ.ਆਈ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ PN[DT ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ।

ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐਕਟ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬੀ. e ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਐਨਐਫ ਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(13) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ACI ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(14) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਅਧੀਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ PNDT ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਐਨ VII PNDT ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਧਾਰਾ 23 ਇੱਕ ਦੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੁਰਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ।

(15) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਾਬਕਾ -ਪੱਤਰ-ਪੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰੂਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਕਰਤਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ-ਉੱਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 11 (2) ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧੀਨ :-

11 (2) _ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦੰਡਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਦੰਡਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਸੀ।"

“7(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ

ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

(2) ਇਹ ਲੇਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੀ।

(16) ਪੀਪਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਰਵਾਇਤੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਹੈ

(5) (1997)1 SCC 301

ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਪੀ ਬਨਾਮ ਚੌ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6) ਕੀ ਧਾਰਾ 20 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਵੀ ਸੀ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਉਹੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਛੋਟ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੂਲ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਕਿਸੇ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ

ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੈਡੀਕਲ (6) (2004)5 SCC 551 "" ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ (ਜਾਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ) ਹਟਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਪੀਐਨਡੀਟੀਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਉਸੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੱਕ" ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਭਾਗ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹਨ ਜੋ ਕਬਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਧਾਰਾ 23 ਇੱਕ ਦੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(18) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਐੱਫ 20 (1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਸਜ਼ਾ/ਕੈਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਸਜ਼ਾ"। ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਸਜ਼ਾ/ਕੈਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਯਕੀਨ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਲਈ, ਦੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਕੈਦ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ PNDT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕਰੇ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਬਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(19) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਨਿਰਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਾਬੀਸਿੰਗ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਉੱਡ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 FFF ਦੇ ਸੀਮਿਲਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਜਿਸ ਨੇ S. 25 FFF ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੂਨ 1957 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਲਕ S.25 FFF (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਨੂੰਨ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਨ। 20(1) ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ S. 25 FFF (1) ਨਾ ਤਾਂ 0
ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਕਮ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਚ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ, ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਵਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ. 20(1) ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਐਕਟ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ S. 25 FFF ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਨੂੰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 25 FFF (1) ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ PNDT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ AP I ਐਨਾਲਟੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ PNDT ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ (ਏ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 7 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਦੋ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ.

(22) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ